

- vrátil vec Všeobecnému súdu,
- rozhodol, že o trovách prvostupňového a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia predkladá dva odvolacie dôvody.

Vo svojom prvom odvolacom dôvode, ktorý tvorí tri časti, Komisia vytýka Všeobecnému súdu, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri rozdelení právomocí medzi výberovou komisiou a Európskym úradom pre výber pracovníkov (EPSO).

V prvej časti tohto dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia pri právnej kvalifikácii napadnutého aktu, t. j. rozhodnutia EPSO zo 17. augusta 2015, ktorým sa rozhodlo o tom, že žiadosť o preskúmanie podaná sťažovateľkou nebude postúpená výberovej komisii z dôvodu, že bola podaná oneskorene. Toto oznámenie sa uskutočnilo v rámci právomoci, ktorú EPSO zveruje bod 3.1.3. Všeobecných pravidiel platných pre otvorené výberové konania, ktorý sa týka korešpondencie s uchádzačmi.

V druhej časti tohto dôvodu Komisia vytýka Všeobecnému súdu, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade všeobecných pravidiel. Komisia sa domnieva, že bod 3.4.3. týchto všeobecných pravidiel treba vykladať nie len v spojení s bodom 3.1.3., ale aj s prihliadnutím na znenie a účel bodu 3.4.3., ktorý zveruje EPSO právomoc v oblasti postupu interného preskúmania.

V tretej časti tohto dôvodu Komisia vytýka Všeobecnému súdu, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 7 prílohy III služobného poriadku úradníkov. Podľa nej je sporné oznámenie opatrením správno-technickej povahy, ktoré má za cieľ zaručiť uplatňovanie jednotných kritérií v rámci výberových konaní v súlade s vyššie uvedeným článkom 7 ods. 1. Komisia sa domnieva, že vyššie uvedená kvalifikácia je tiež v súlade s úlohou EPSO, ktorý pomáha výberovej komisii, ako bolo uvedené v rozsudku Všeobecného súdu T-361/10 P, Komisia v. Pachitis⁽¹⁾.

V druhom odvolacom dôvode Komisia vytýka Všeobecnému súdu, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade žalobného dôvodu, ktorý sa týkal nedostatku právomoci autora aktu. Komisia sa domnieva, že Všeobecný súd v prejednávanej veci nepreskúmal, či by bol v prípade, že by došlo k náprave vady nedostatku právomoci, prijatý akt s rovnakým alebo iným obsahom. Bez uskutočnenia tohto preskúmania nemohol podľa Komisie Všeobecný súd napadnutý akt zrušiť.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2011:742.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Specializat Mureș (Rumunsko) 31. januára 2019 — MF/BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

(Vec C-75/19)

(2019/C 164/18)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul Specializat Mureș

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka — odporkyňa: MF

Odporcovia v odvolacom konaní: BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

Prejudiciálne otázky

1. Odporujú ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách⁽¹⁾, najmä odôvodnenia 12, 21 a 23 smernice a článok 6 ods. 1, článok 7 ods. 2 a článok 8 smernice takému výkladu vnútroštátnych súdov, podľa ktorého sa spotrebiteľ nemôže dovolávať v rámci námietky proti exekúcii — ktorá podľa vnútroštátneho práva predstavuje osobitný procesný prostriedok a ktorú možno uplatniť v určitej lehote a za obmedzených podmienok —, po tom ako sa začalo konanie o nútenom výkone rozhodnutia proti odporcovi z dôvodu že tento typ prostriedku nápravy je neprípustný, konštatovania existencie nekalej podmienky v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej s predajcom alebo dodávateľom — zmluva o úvere, ktorá je podľa zákona exekučným titulom a na podklade ktorého sa začalo konanie o nútenom výkone rozhodnutia proti spotrebiteľovi — s ohľadom na ustanovenie vnútroštátnej legislatívy, ktoré stanovuje nepremlčateľnú žalobu podľa všeobecného práva, prostredníctvom ktorej spotrebiteľ môže kedykoľvek požiadať o konštatovanie existencie nekalých podmienok a zbavenie nekalých podmienok ich účinkov bez toho, aby toto rozhodnutie v rámci uvedeného konania malo priame následky na konanie o nútenom výkone rozhodnutia, pričom existuje riziko, že sa konanie o nútenom výkone rozhodnutia ukončí skôr, ako sa dospeje k rozhodnutiu v konaní podľa všeobecného práva?
2. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku odporujú tieto ustanovenia smernice ustanoveniu vnútroštátneho práva, ktoré stanovuje 15 dňovú lehotu odo dňa upovedomenia o prvých úkonoch núteného výkonu rozhodnutia (prostredníctvom kogentného ustanovenia verejného poriadku, pričom nedodržanie lehoty má za následok zamietnutie návrhu ako oneskorene podaného), v ktorej musí spotrebiteľ — odporca (dlžník proti ktorému sa vedie nútený výkon rozhodnutia) uplatniť nekalú povahu zmluvných podmienok obsiahnutých v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej s predajcom alebo dodávateľom, vzhľadom na to, že vo vnútroštátnom práve existuje rovnaký režim aj v prípade možnosti uplatnenia podobných výhrad vyhodnotených ako námietky v merite veci a pri zohľadnení okrem iného skutočnosti, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora má vnútroštátny súd povinnosť preskúmať *ex officio* nekalú povahu zmluvných podmienok hneď po tom, ako je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel?

⁽¹⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Poľsko) 31. januára 2019 — Profi Credit Polska S.A./QJ

(Vec C-84/19)

(2019/C 164/19)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Profi Credit Polska S.A.

Žalovaná: QJ